

тогава отъ пещеры-ты си. Всѣхъ ти имать пѣть, зачто-то напирать по море-то и по голѣмы-ты рѣ-
кы пѣтища по-здрави, по-ближни, по-равни и по-
прави, отъ оныя, кои-то зобыкають горы-ты. То-
пузъ-тъ у едижъ-тж рѣкж и бродва-та у другж, о-
тивать на далечь да ловѣтъ животны, отъ кои-то
ся хранитъ, и да разграбвать цѣлы села за да имъ
ползувать въ безрѣдны-ты тѣхны гозбы. Принуде-
ни отъ глада, распалени отъ свирепство-то си,
пѣли съ дързость, съ строгость и силж, като ся
располагать отъ наумяваніе-то на прѣмьналы-ты
имъ побѣды, и като глѣдять да забравѣтъ опасно-
сти-ты, кои-то ги устрашавать, отивать или да у-
мрѣтъ, или да убѣтъ, и издавать высокъ гласъ за-
да покажѣтъ свои-ты дълбоки и страшны чув-
ствованія; ти выкать и съ силж издигать гласа си
на високо, и тѣй ся трудять да испѣлнять сичкы-
ты мѣста, прѣзъ кои-то заминувать; едно диво дѣ-
рзновеніе обладава душижъ-тж имъ; една дива и
варварска пѣсенъ излазя отъ уста имъ съ думы за-
смѣръть и крѣвопроливаніе!

(Ж. Ж. Руссе).

6. Позорище на едижъ добръ ноцъ въ пустыни-ты на новыи свѣтъ.

Еданъ часъ прѣди да зайде слѣнце-то, мѣся-
чина-та ся показва надъ дървеса-та; на отерѣщія
оризонтъ единъ тихъ вѣтъръ съ добръ миризмж,
сдруженъ съ лунажъ-тж ощо отъ Истокъ вижда